

[ROZPĘCZNIEĆ *vb pf*

rozpęcznieć, rozpęcnieć.

o jasne.

fut 3 sg rozpęcznieje. ◇ 3 pl rozpęcznieją. ◇ con 3 sg m by rozpęczniął. ◇ part praet act rozpęcniałwszy.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Powiększyć swoje rozmiary wskutek nasączenia, napęcznieć; turgescere Cn: SienHerb 532a, 571b; Boleść też przydawa się koniom ze zbytku złych wilgotności w żyłach [...] też się im przydawa boleść w ielitach/ á to zwilgotności lipkich álbo ze zbytniego obiedzenia ięczmieniá/ álbo owfá/ gdy we wnętrzu álbo w żołądku rospęcznieie. Cresc 1571 684; kto taką [argalię z gencjany] wtyka, niech pomni, á głupie iéy tám niezábaczywa, áby rospęcniawszy, á z dobréy woléy wysszéy niż iá włożono nie wszedszy, tám niezostála. OczkoPrzymiot 323; tedy kładziem tym [tj. bojącym się bólu pacjentom] w dziurkę [tj. w otwór we wrzodzie], áby sye rozprzestrzeniła, lada korzeń suchy, coby tám rospęcniął á powoli dziurkę z sobą rozwodził. OczkoPrzymiot 387.

Szereg: »rozpęcznieć a rozmięknąć«: Po Aptekárŕku ták bywáią [mirobolany, tj. owoce egzotyczne] odmiękczáne/ [...] dáią im tydzień moknąć/ potym ie w piałek wilgotny wkopáią/ á dnia trzeciego polewáią piałek wodą/ wrzulfáiąc ich káżdą rázą/ dokąd nierospęczniają/ á nierozmiękną. SienHerb 531b.

Formacje współrdzenne cf PĘCZNIEĆ.

RS